

Clausul vilde imidlertid ikke let kunne indføres i noget privat Assuranceelskabs Lov, og det vilde i ethvert Tilfælde ikke ved Foranstaltninger fra Statens Side kunne overholbes, at Præmien blev erlagt i rette Tid.

C. N. S. Hansen: Hvad angaaer den sidst anførte Betænkelse, saa synes jeg ikke, den er saa meget stor, thi vedkommende Bestyrelser for de tilfattede Assuranceforeninger ville ialtsald nok drage Omfarg for, at Præmien bliver erlagt, om ikke i rette Tid, saa dog snarest muligt, og det vil sandsynligviis kun indtræffe meget sjeldent, at den ikke bliver betalt, saaledes at Foreningen ikke derfor vil blive sat ud af Stand til at opfylde sine Forpligtelser ligeoverfor den Brandlidte. Da imidlertid saavel den høitagtede Justitsminister som det ærede Medlem, der har yttret sig, synes at have store Betænkelseheder ved at gaae ind paa dette Lovforslag, og, da det, jeg tilfigter ved Lovforslaget, tilsyneladende kan naaes uden Modstand paa den Maade, som er antydet af den høitagtede Justitsminister, saa skal jeg være meget villig til at tage dette Forslag tilbage og hurtigt at indbringe et andet i den af den høitagtede Minister antydede Retning.

Det saaledes frafaldne Lovforslag optoges ikke af Noget og var altsaa bortfaldet.

Man gik derpaa efter Dagsordenen over til 1ste Behandling af Forslag til Lov indeholdende Forandringer i Placaten af 4de October 1815 §§ 11 og 12. (Forslaget findes i Anhanget Sp. 235).

Ingen begjærede Ordet, og eenstemmigt med 54 Stemmer henvistes Lovforslaget til 2den Behandling, der vil foregaae umiddelbart i Thinget.

Ændringsforslag indkaldtes til Indlevering i Bureauet indtil førstkommende Mandag Aften.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var 1ste Behandling af Forslag til Lov om en Forandring i § 2 i Loven af 23de Marts 1851 om Udskrivnings-

væsenets Omordning m. m. (Forslaget findes i Anhanget Sp. 239).

Æscherning: Det gjør mig ondt at maatte tage Ordet mod en Lov, som allerede har passeret det andet Thing, men jeg troer, jeg vilde gjøre Uret, hvis jeg ikke advarede dette Thing mod saa hurtigt at omgjøre, hvad det for saa Nar siden har gjort med meget velberaad Nu, i den Forudsætning, at man da skulde have overvundet den Modstand, som blev reist mod en foreslaaet hensigtsmæssig Forandring, paa Grund af, at endeel Embedsmænd skulde affediges. De ærede Herrer her i Thinget ville lægge Mærke til, at det, hvorom det dreier sig, er det Spørgsmaal, som dengang forelaa: Er det rigtigt at lade de store Udskrivningskredse og den hele dobbelte Føring af Navnelister, som nu ere tilstede, bestaae, idet saavel Amtene som Udskrivningscheferne skulle føre saadanne, og er det rigtigt at lade Lægsforstanderne og den hele Indretning bestaae; er det ikke rigtigere at holde sig til Lægsindretningen med Communen og ikke have større Lægskredse end Amtet? Jeg beklager meget, at det ærede Medlem fra Viborg (Bergendahl) ikke er tilstede, thi dengang denne Sag var for, var han tilligemed mig og nogle Flere, som jeg ikke erindrer, Medlemmer af Udvalget, og vi vare enige i, at det vilde være meget hensigtsmæssigere, om der ved hvert Amt blev ansat en velbetalt Fuldmægtig, som under Amtmanden førte den hele Forretning, der angaaer Udskrivningsvæsenet, Rustholdet over Mandskabet, altsaa samtlige statistiske Oplysninger, som høre til i Amtet. Dette fattes dengang i Forbindelse med en anden Betragtning, som ogsaa ofte er traadt frem her, nemlig en Omordning af vort nuværende Opkrævnings- og Matriculvæsen, saa at Amtene kom til paa en fuldstændigere og bedre Maade at være i Besiddelse af Matriculvæsenet, og der, naar vi engang skulle opløse vort nuværende Retsvæsen, var forberedt en Indretning til at henlægge Pantebøgerne paa et bestemt Sted under Amtets Tilsyn og i Forbindelse med det hele Matriculvæsen. Fra Ministeriets Side, med hvilket der dengang var lange Forhandlinger — der forelaa nemlig et Udkast i en bestemt